

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op de hoger beroepen van:

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 03/24278 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 3 april 2006 in het
geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 maart 2003 heeft appellant (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 april 2006, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister binnen tien weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 mei 2006, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 22 mei 2006 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Desgevraagd heeft de Minister van Buitenlandse Zaken bij brief van 24 juli 2006 de aan het individuele ambtsbericht van 6 februari 2003 (hierna: het ambtsbericht) ten grondslag liggende stukken overgelegd, ten aanzien waarvan hij op de voet van artikel 8:29, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) heeft verzocht te bepalen dat uitsluitend de Afdeling kennis mag nemen van bepaalde gedeelten ervan.

Op 9 augustus 2006 heeft de Afdeling in een andere samenstelling beslist dat de verzochte beperking van kennisneming gerechtvaardigd is.

Bij brieven van onderscheidenlijk 18 en 21 augustus 2006 hebben de minister en de vreemdeling toestemming, als bedoeld in het vijfde lid van artikel 8:29, van de Awb, verleend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de minister dat - samengevat weergegeven - de rechtbank, door te overwegen dat het besluit van 31 maart 2003, waarin de minister zich op het standpunt heeft gesteld dat geen geloof wordt gehecht aan het asielrelaas van de vreemdeling, niet kan worden gedragen door het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken en de daaraan ten grondslag liggende stukken, een onjuiste uitleg heeft gegeven aan de aan dat ambtsbericht ten grondslag liggende stukken.

2.1.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 12 oktober 2001 in zaak no. 200103977/1, AB 2001, 359), kan een ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan de minister ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding

- voor zover mogelijk en verantwoord - van de bronnen, waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag de minister bij de besluitvorming op asielaanvragen van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan. Bij het ontbreken van dergelijke aanknopingspunten is de rechterlijke toetsing in beginsel beperkt tot de vraag of een individueel ambtsbericht voldoet aan de voorwaarden, zoals hiervoor verwoord.

2.1.2. Anders dan de rechtbank in de aangevallen uitspraak heeft overwogen, bestaat geen grond voor het oordeel dat het ambtsbericht niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen. Dat de identiteit en hoedanigheid van de vertrouwenspersoon niet in de aan het ambtsbericht ten grondslag liggende stukken wordt aangeduid, leidt niet tot een ander oordeel, reeds omdat deze slechts informatie heeft vergaard en weergegeven en niet de oorspronkelijke bron van informatie is. De rechtbank heeft miskend dat de Minister van Buitenlandse Zaken niet hoeft te bewijzen dat de ingeschakelde informanten objectief en onpartijdig zijn.

Evenmin bestaat grond voor het oordeel dat de Minister van Buitenlandse Zaken het onderzoek niet conform de opdracht van de minister heeft uitgevoerd. Dat een door de vertrouwenspersoon in de Engelse taal opgesteld rapport en de Nederlandstalige weergave daarvan niet geheel op elkaar aansluiten, leidt niet tot een ander oordeel, nu in het Nederlandstalige onderzoeksverslag, behalve de inhoud van het Engelstalige rapport, tevens een mondelinge toelichting van de vertrouwenspersoon daarop en aanvullende informatie is verwerkt. Dit heeft de rechtbank eveneens miskend. De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling als volgt.

2.3. Hetgeen de vreemdeling in beroep heeft aangevoerd, biedt, mede gelet op de aan het ambtsbericht ten grondslag liggende stukken, waarvan de Afdeling op de voet van artikel 8:29, vijfde lid, van de Awb kennis heeft genomen, geen concrete aanknopingspunten in vorenbedoelde zin, zodat ook daarin geen grond is gelegen voor het oordeel dat het ambtsbericht onzorgvuldig tot stand is gekomen en dat bij het nemen van het in beroep bestreden besluit niet van de juistheid of volledigheid van de in het ambtsbericht vervatte informatie mocht worden uitgegaan. Hierbij is in aanmerking genomen dat de minister, na van de Minister van Buitenlandse Zaken inzage te hebben verkregen in de aan het ambtsbericht ten grondslag liggende stukken, heeft geoordeeld dat evenbedoeld ambtsbericht wat betreft de inhoud en de procedure zorgvuldig tot stand is gekomen en inhoudelijk inzichtelijk is. Evenmin bestaat grond voor het oordeel dat de minister het besluit van 31 maart 2003 niet mede op dit ambtsbericht heeft mogen baseren en het asielrelaas van de vreemdeling, onder verwijzing naar die informatie, niet in redelijkheid als ongeloofwaardig heeft kunnen aanmerken.

2.4. De Afdeling zal het inleidende beroep ongegrond verklaren.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam van 3 april 2006 in zaak no. AWB 03/24278;
- III. verklaart het bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. R.S.D. Ramrattansing, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

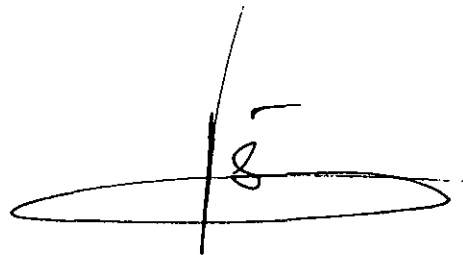
w.g. Ramrattansing
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 oktober 2006

408

Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Utrecht

Sector bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

zaaknummer: AWB 09/46122

uitspraak van de enkelvoudige kamer in de zaak tussen

geboren op , van Georgische nationaliteit, eiser,
gemachtigde: mr. M.H.R. de Boer, advocaat te Utrecht,

en

de Staatssecretaris van Justitie, thans de Minister voor Immigratie en Asiel, verweerder,
gemachtigde: mr. J.M.J. Mutsaers.

Inleiding

1.1 Bij besluit van 12 november 2009 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 29 mei 2007 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Eiser heeft hiertegen beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.2 Het geding is behandeld ter zitting van 11 november 2010, waar eiser is verschenen. Eiser en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht. Tevens was als tolk aanwezig de heer L. Totosashvily.

Overwegingen

2.1 De rechtbank stelt vast dat partijen zijn verdeeld over de vraag of aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) toekomt.

2.2 Eiser is afkomstig uit Georgië en heeft – voor zover van belang en samengevat – het volgende aan zijn asielaanvraag ten grondslag gelegd. Eiser heeft een militaire opleiding genoten en was werkzaam bij de grenspolitie. Zijn meerdere heeft eiser verzocht om een man genaamd een aantal maal over de grens te brengen vanuit een neutraal gebied bij Azerbeidzjan in Georgië. Eiser is ervan op de hoogte geraakt dat een drugskoerier was. Eiser heeft deze informatie aan zijn meerdere doorgegeven maar deze koppelde terug dat deze informatie niet klopte. Eiser werd opnieuw verzocht om over de grens naar Georgië te brengen. Eiser weigerde, maar toen zijn moeder door een collega in haar huis werd gegijzeld had hij geen andere keuze. Eiser heeft hierna verzocht om overplaatsing of om ontslag maar hij werd nogmaals geacht de klus te klaren. Op de afgesproken tijd en plaats kwam eiser met zijn auto ophalen. Er bleken nog twee personen bij te zijn. Eén van deze twee personen droeg een jas van het SOD (Speciale Operaties Departement van Binnenlandse Zaken). De persoon met de jas van het SOD vroeg aan eiser met hem mee te lopen en toonde interesse voor zijn dienstwapen. De andere persoon kreeg in de auto van eiser

ruzie met omdat hij ergens niet mee akkoord bleek te gaan. De medewerker van het SOD heeft toen met het dienstwapen van eiser in zijn hand in de auto doodgeschoten. Eiser is direct het donkere bos in gerend. Er werd op eiser geschoten maar hij werd niet geraakt. Met hulp van een vriend en zijn broer is eiser uit Georgië gevlucht. Eiser vreest voor het SOD omdat hij getuige is geweest van de moord. Ook vreest eiser voor de drugsmafia uit Azerbeidzjan omdat zal worden verondersteld dat hij heeft vermoord.

2.3 Verweerder heeft de aanvraag afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, van de Vw. Verweerder heeft de verklaringen van eiser geloofwaardig bevonden. Verweerder acht de vrees bij terugkeer van eiser echter niet aannemelijk omdat uit het door de Minister van Buitenlandse Zaken opgemaakte individuele ambtsbericht van 8 december 2008 blijkt dat eiser niet door het SOD wordt gezocht en hij evenmin wordt gezocht voor het plegen van een strafbaar feit. Verweerder stelt zich voorts op het standpunt dat voor zover eiser vreest voor corrupte individuen van het SOD of voor de drugsmafia, hij hiervoor de bescherming van de Georgische autoriteiten kan inroepen. Eiser komt niet in aanmerking voor de gevraagde vergunning.

2.4 Op grond van artikel 29 van de Vw kan een verblijfsvergunning asiel – onder meer – worden verleend aan de vreemdeling die verdragsvluchteling is, die aannemelijk heeft gemaakt gegronde redenen te hebben om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen, of van wie in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst wegens klemmende redenen van humanitaire aard.

2.5 Op grond van artikel 31, eerste lid, van de Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.6 De rechtbank overweegt als volgt.

Zoals de AbRS heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 7 september 2009, LJN BJ7518) kan een ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan de minister ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding voor zover mogelijk en verantwoord van de bronnen, waaraan deze informatie is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag de minister bij de besluitvorming in asielzaken van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan. Ten aanzien van individuele ambtsberichten heeft de AbRS overwogen (onder meer in de uitspraak van 16 januari 2004 in de zaak met nummer 200305368/1, gepubliceerd in JV 2004/83) dat, indien een individueel ambtsbericht het asielrelaas waarop het betrekking heeft, op essentiële punten weersprekt, het aan de vreemdeling is om het ambtsbericht te weerleggen.

2.7 In de onderhavige zaak is op verzoek van verweerder door de Minister van Buitenlandse Zaken op 8 december 2008 een individueel ambtsbericht uitgebracht (kenmerk DPV/AM-U080213.0022). Omdat door eiser de volledigheid van de informatie in dit ambtsbericht is betwist, heeft de rechtbank de onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht bij de Minister van Buitenlandse Zaken opgevraagd, opdat zij zich een oordeel zou kunnen vormen over de feitelijke grondslag van dat ambtsbericht. De Minister van Buitenlandse Zaken heeft

deze stukken aan de rechtbank toegezonden en daarbij verzocht om de kennisneming van de stukken tot de rechtbank te beperken. De rechtbank doet uitspraak met inachtneming van de onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht.

2.8 In het individueel ambtsbericht van 8 december 2008 is onder meer neergelegd dat het niet mogelijk is gebleken om de vragen met betrekking tot registratie van eiser als bewoner op het adres in de wijk Gldanula, gebouw 6, appartement 49 in Tbilisi te beantwoorden. Eiser heeft betoogd dat het feit dat deze vraag door de Minister van Buitenlandse Zaken niet kan worden beantwoord van onzorgvuldig onderzoek getuigt, omdat hij zelf vrij eenvoudig zijn woonregistratie op het internet kon aantonen via een kiezerslijst. De rechtbank is van oordeel dat hetgeen eiser omtrent zijn woonregistratie heeft gesteld, hetgeen hij met een stuk heeft gestaafd en hetgeen door verweerder niet is weerlegd - althans in het licht van eisers stelling ter zake merkt de rechtbank de stelling van verweerder dat het stuk niet is gedateerd en derhalve niet als bewijs kan dienen aan als ontoereikende betwisting - dient te worden aangemerkt als een concrete aanwijzing dat het individueel ambtsbericht niet met de vereiste zorgvuldigheid tot stand is gekomen en onvolledig is. In dat verband volgt de rechtbank voorts eiser waar hij heeft gesteld, in bewijsnood te verkeren nu hij geen kennis heeft kunnen nemen van de onderliggende stukken van het individuele ambtsbericht.

2.9 Eiser heeft voorts aangevoerd dat uit de inhoud van de onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht kan worden afgeleid dat een bericht van 8 augustus (jaartal onbekend) ontbreekt. Eiser acht het onzorgvuldig dat verweerder geen nader onderzoek naar dit bericht heeft gedaan. Volgens eiser rechtvaardigt het bericht van 8 augustus (jaartal onbekend) de conclusie dat eiser door het onderzoek van de Minister van Buitenlandse Zaken in Georgië bij terugkeer temeer risico loopt. De rechtbank citeert uit het onderliggende stuk van het individueel ambtsbericht van 26 november 2008 de volgende passage:

“Toelichting: het komt bij asielonderzoeken vaker voor dat (weggelakt). Voorwaarde daarbij is dat de VP kan garanderen dat ook de (weggelakt) informatie betrouwbaar is en voorts niet bij de autoriteiten bekend wordt dat betrokkene in Nederland verblijft en hier asiel heeft aangevraagd. Het in het bericht van 8 augustus gegeven antwoord, wekt de indruk dat dit laatste het geval is.”

De rechtbank is van oordeel dat het bericht van 8 augustus (jaartal onbekend) in de kern een begin vormt van het antwoord op de vraag of eiser bij terugkeer een risico als bedoeld in artikel 3 van het EVRM zal lopen. Het bericht verwijst naar een antwoord dat thans niet toetsbaar is. Het standpunt van verweerder dat het ontbreken van het bericht van 8 augustus (jaartal onbekend) niet afdoet aan de conclusie van het individueel ambtsbericht gelet op de REK-check van 19 december 2008 gevoegd bij de uitspraak van deze rechtbank van 21 juni 2010 (AWB 09/46122), onderschrijft de rechtbank niet. De brief van 19 december 2008 (de REK-check) behelst weliswaar dat het onderhavige individueel ambtsbericht qua inhoud en qua procedure zorgvuldig tot stand is gekomen en inhoudelijk inzichtelijk is. Echter, anders dan verweerder ter zitting heeft gesteld, wordt met de uitspraak van deze rechtbank van 21 juni 2010 deze REK-check niet bevestigd, nu in die uitspraak slechts is geoordeeld dat beperkte kennisneming van de onderliggende stukken gerechtvaardigd is. De rechtbank stelt vast dat bij het uitvoeren van de REK-check het onderliggende bericht van 8 augustus (jaartal onbekend) niet beschikbaar was. Aan deze omstandigheid kan derhalve wat betreft de zorgvuldigheid van het individueel ambtsbericht geen doorslaggevende waarde worden gehecht.

De rechtbank neemt in aanmerking dat het bericht van 8 augustus (jaartal onbekend) een concrete onderbouwing zou kunnen zijn van hetgeen eiser op 21 augustus 2008 aan Vluchtelingenwerk Nederland heeft verklaard, namelijk dat zijn moeder ten tijde van het onderzoek door de Minister van Buitenlandse Zaken ten behoeve van het individueel ambtsbericht door een persoon van het Georgische Ministerie van Binnenlandse Zaken is bezocht, deze persoon op de hoogte was van zijn asielaanvraag in Nederland en aan zijn moeder heeft verzocht om contact op te nemen met haar zoon om hem te vragen zijn probleem inhoudelijk te veranderen. Gelet op de reeds hiervoor aangehaalde bewijsnood waarin eiser verkeert, lag het op de weg van verweerder om de inhoud van dit bericht zwaarder te laten wegen en hier nader onderzoek naar te doen. Dit klemmt temeer nu verweerder de verklaringen van eiser omtrent de gebeurtenissen van voor zijn vertrek naar Nederland geloofwaardig heeft bevonden, daaronder begrepen dat de moeder van eiser destijds door een medewerker van het Ministerie van Binnenlandse Zaken werd gegijzeld teneinde eiser er toe te bewegen nogmaals over de grens te brengen. Door geen nader onderzoek naar het bericht van 8 augustus (jaartal onbekend) te verrichten heeft verweerder bij zijn besluitvorming niet de noodzakelijke zorgvuldigheid betracht.

2.10 In het individueel ambtsbericht van 8 december 2008 is neergelegd dat eiser bij de grenspolitie zou zijn ontslagen ten gevolge van een reorganisatie. Uit de niet ongeloofwaardig bevonden verklaringen van eiser, welke met documenten zijn gestaafd, blijkt dat eiser tot aan zijn vertrek uit Georgië cursussen heeft gevolgd en op het punt stond promotie te krijgen. Nu de tegenstrijdigheid tussen een ontslag wegens reorganisatie en een op handen zijnde promotie een essentieel onderdeel vormt in de beoordeling van het relaas van eiser, is de rechtbank van oordeel dat verweerder ten onrechte niet door de Minister van Buitenlandse Zaken heeft laten onderzoeken of eiser, zoals hij in zijn gehoren heeft verklaard, binnen afzienbare termijn een promotie zou krijgen. Op pagina 6 van het nader gehoor van 1 juni 2007 heeft eiser verklaard: *"Ze lieten me documenten inleveren voor een cursus in Hongarije. In juli zou ik onderkolonel moeten worden, maar dat werd opgehouden. Mij werd verteld dat ik die rang kreeg, wanneer men dat nodig achtte. ... Hij zei dat ik Hamleta weer over de grens moest brengen. Het zou de laatste keer zijn. Op zijn tafel lag het voorstel tot het geven van de volgende rang. Over een week zou ik onderkolonel worden."*

2.11 Al hetgeen hiervoor is overwogen, tezamen en in onderling verband bezien, noopt de rechtbank, in het licht van de ernst van het risico van een behandeling in strijd met 3 van het EVRM en het onomkeerbare karakter van dat risico – hetgeen op partijen bij het EVRM de rechtsplicht legt om dat risico aan een 'independent and rigorous scrutiny' te onderwerpen als bedoeld in het arrest van het EHRM in de zaak Jabari, 11 januari 2000 (LJN AG9144) – tot de vaststelling dat het onderzoek van verweerder, daargelaten hetgeen in 2.9 is overwogen met betrekking tot het individueel ambtsbericht, niet zorgvuldig is geweest. Onverlet dit deskundigenbericht heeft verweerder zich derhalve in het bestreden besluit ten onrechte op het standpunt gesteld dat de vrees van eiser bij terugkeer niet geloofwaardig is.

2.12 Tot slot is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in het bestreden besluit ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat voor zover eiser vreest voor corrupte individuen van het SOD of voor de drugsmafia, hij de bescherming kan inroepen van de Georgische autoriteiten. De rechtbank acht voor dit oordeel het volgende van belang. Eiser heeft in zijn zienswijze van 3 november 2009 gewezen op het Country reports on Human Right Practices van het U.S. State Department van 2007. In dit rapport wordt een voorbeeld gegeven van een situatie die ziet op een overheidsorgaan waarin zich een leidinggevende lijkt te bevinden die

uitsluitend is benoemd vanwege de positie van zijn vader. Door diezelfde overheid is het niet mogelijk om te erkennen dat binnen het eigen apparaat zaken spelen die het daglicht niet kunnen velen. De rechtbank overweegt dat gezien de aard van het relaas van eiser, waarin het departement voor speciale operaties een cruciale rol speelt, in het onderhavige geval geen grond bestaat voor het standpunt van verweerder dat eiser de bescherming van de autoriteiten kan inroepen. De rechtbank ziet zich in dit oordeel gesteund door de, door verweerder niet ongeloofwaardig bevonden, verklaringen van eiser terzake. Daaruit blijkt naar het oordeel van de rechtbank genoegzaam dat eisers poging om bescherming in te roepen bij een hogere instantie zinloos is geweest en slechts meer gevaar heeft opgeleverd. De personen en functies waarover eiser heeft verklaard blijken volgens het individueel ambtsbericht juist. De rechtbank citeert in dit verband uit het nader gehoor van 1 juni 2007 (pagina 4, 5 en 6):

"Ik heb met meneer Lobjanidze gebeld, de baas van de operatie en recherche afdeling. Ik heb gezegd dat iemand die mij gevraagd was over de grens te brengen, door een informant was herkend als drugskoerier. Ik wilde hem controleren. Lobjanidze heeft gezegd dat hij de volgende ochtend naar het werk zou komen en het zou uitzoeken. Ik moest zelf niets ondernemen. Ik ben weggegaan van de markt. In de ochtend, rond 09:00 uur, is Lobjanidze gekomen. Hij heeft tegen me gezegd dat hij mijn informatie had gecheckt en dat het niet klopte.

*...
Op 20 april ging ik naar mijn werk. Lobjanidze had me opgeroepen. Hij vroeg me naar neutraal gebied te gaan en Hamleta over de grens naar Georgië te brengen. Ik heb geweigerd. Pas wanneer ik zijn documenten had kunnen controleren, wilde ik hem het land binnenlaten. Anders niet. Toen ik met Lobjanidze praatte, was daar een onbekende bij. Lobjanidze begon tegen mij te schreeuwen, of ik zijn bevel soms niet wilde opvolgen. Ik zei tegen hem dat als zijn schoonvader niet degene was die hij was, dat hij dan niet eens officier was geworden. Toen ik dat zei werd hij helemaal gek. ... Na een uur werd ik weer opgeroepen door de opperluitenant Lobjanidze. Hij was gekalmeerd. Ik mocht weggaan. Toen ik zijn kamer verliet, werd ik mobiel gebeld door mijn moeder. ... Ze vertelde dat er een collega bij haar zat te wachten. De persoon die daar zat heeft met me gesproken. ... Met andere woorden, ik moest de grens over brengen. Mijn moeder was dus gegijzeld.*

*...
Ik ging terug naar het departement en heb een memo geschreven aan Bidzadze (de plaatsvervanger van de Minister van Binnenlandse Zaken en hoofd van het departement grensbewaking). Ik heb het probleem uitgelegd en gevraagd het uit te zoeken, mij een andere werkplek te geven of me te ontslaan. Ik heb de memo op het secretariaat van Bidzadze achtergelaten. Toen ik de volgende dag, 22 april, weer naar mijn werk kwam, heeft Lobjanidze me opgeroepen en me de memo voorgehouden, terwijl hij me vroeg of ik soms niet begreep in welk land ik woonde. ..."*

2.13 Het beroep is gelet op het vorenstaande gegrond. Het bestreden besluit kan niet in stand blijven en zal worden vernietigd wegens strijd met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Verweerder zal worden opgedragen een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

2.14 In dit geval ziet de rechtbank aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Awb te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten. De kosten zijn op grond van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 874,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, waarde per punt € 437,-). Aangezien ten behoeve van eiser toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient ingevolge artikel 8:75, tweede lid, van de Awb betaling aan de griffier te geschieden.

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het besluit van 12 november 2009;

bepaalt dat verweerder een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak;

veroordeelt verweerder in de proceskosten van het geding ten bedrage van € 874,- te betalen aan de griffier.

Aldus vastgesteld door mr. H. Gorter, als rechter en in het openbaar uitgesproken op 23 december 2010.

De griffier:

mr. R.D.A. van Veghel

De rechter:

mr. H. Gorter

afschrift verzonden op:

06 JAN 2011

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

De uitspraak van de rechtbank is bindend tussen partijen. Die binding heeft ook betekenis bij een eventueel vervolg van deze procedure, bijvoorbeeld indien het beroep gegrond wordt verklaard en verweerder een nieuw besluit moet nemen. Als een partij niet met hoger beroep opkomt tegen een oordeel van de rechtbank waarbij uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een standpunt van die partij is verworpen, staat de bestuursrechter die partij in beginsel niet toe dat standpunt in een latere fase van de procedure opnieuw in te nemen.

K. Bouwde

14-02-2011 10:00
Postbus 20019
2500 EA 'S-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3 FEB 2011	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500EA 'S-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Minister van Integratie en Asiel
te 's-Gravenhage,
appellant
Gemachtigde: mr. J.E.J. ten Berg
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te
Utrecht van 20 december 2010, met kenmerk AWB 09/46122

Inzake:
met IND-kenmerk 0705.29.0235
aan te duiden als verweerder
Gemachtigde: mr. M.H.R. de Boer
(Postbus 13319 3507 LH Utrecht)

Procesvertegenwoordiging
's-Hertogenbosch

Postbus 118, 5101 AC Den Bosch

Contactpersoon:
mr. R.P.G. van Bel
Tel. 073 - 888 3485

1. Inleiding

1.1. De Minister komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht van 20 december 2010, verzonden op 6 januari 2011, met kenmerk AWB 09/46122, in welke zaak de rechtbank te 's-Gravenhage het beroep tegen de beschikking van 12 november 2009 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

1.2. Waar hierna de Minister wordt genoemd, wordt daaronder in voorkomend geval mede begrepen eerdere bewindspersonen voor Vreemdelingenzaken.

2. Achtergronden

2.1. Bij besluit van 12 november 2009 heeft de Minister de aanvraag van verweerder tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) afgewezen.

2.2. Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank te 's-Gravenhage het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Grief 1

3.1. Ten onrechte oordeelt de rechtbank te 's-Gravenhage in rechtsoverweging 2.8. op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"2.8. (...) De rechtbank is van oordeel dat hetgeen elser omtrent zijn woonregistratie heeft gesteld, hetgeen hij met een stuk heeft gestaafd en hetgeen door verweerder niet is weerlegd – althans in het licht van eisers stelling ter zake merkt de rechtbank de stelling van verweerder dat het stuk niet is gedateerd en derhalve niet als bewijs kan dienen aan als ontoereikende betwisting – dient te worden aangemerkt als een concrete aanwijzing dat het individueel ambtsbericht niet met de vereiste zorgvuldigheid tot stand is gekomen en onvolledig is. In dat verband volgt de rechtbank voorts elser waar hij heeft gesteld, in bewijsnood te verkeren nu hij geen kennis heeft kunnen nemen van de onderliggende stukken van het individuele ambtsbericht."

Toelichting op de eerste grief

3.2. Bij ieder onderzoek van het Ministerie van Buitenlandse Zaken is dit Ministerie afhankelijk van de onderzoeksmogelijkheden van de vertrouwenspersoon. In dit geval heeft de vertrouwenspersoon aangegeven dat het ten tijde van het onderzoek niet mogelijk was de registratie van verweerder op het genoemde adres te achterhalen. Over de vraag of verweerder wel of niet was geregistreerd, wordt geen uitspraak gedaan. Er is enkel uitspraak gedaan over de beschikbare onderzoeksmogelijkheden van de vertrouwenspersoon. De Minister is van mening dat de enkele omstandigheid dat het Ministerie van Buitenlandse Zaken ten tijde van het onderzoek de registratie van verweerder op het genoemde adres niet heeft kunnen achterhalen niet maakt dat daarmee het individuele ambtsbericht

op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen. In dit verband volgt de rechtbank verweerder ten onrechte in diens stelling dat hij in bewijsnood verkeert doordat hij geen kennis heeft kunnen nemen van de onderliggende stukken van het individuele ambtsbericht. De rechtbank heeft zulks miskend.

Grief 2

- 3.3. Ten onrechte oordeelt de rechtbank te 's-Gravenhage in rechtsoverweging 2.9. op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

(...) "De rechtbank citeert uit het onderliggende stuk van het individueel ambtsbericht van 26 november 2008 de volgende passage:

"Toelichting: het komt bij asielonderzoeken vaker voor dat (weggelakt). Voorwaarde daarbij is dat de VP kan garanderen dat ook de (weggelakt) informatie betrouwbaar is en voorts niet bij de autoriteiten bekend wordt dat betrokkene in Nederland verblijft en hier asiel heeft aangevraagd. Het in het bericht van 8 augustus gegeven antwoord, wekt de indruk dat dit laatste het geval is."

De rechtbank is van oordeel dat het bericht van 8 augustus (jaartal onbekend) in de kern een begin vormt van het antwoord op de vraag of eiser bij terugkeer een risico als bedoeld in artikel 3 van het EVRM zal lopen. Het bericht verwijst naar een antwoord dat thans niet toetsbaar is. Het standpunt van verweerder dat het ontbreken van het bericht van 8 augustus (jaartal onbekend) niet afdoet aan de conclusie van het individueel ambtsbericht gelet op de REK-check van 19 december 2008 gevoegd bij de uitspraak van deze rechtbank van 21 juni 2010 (AWB 09/461220), onderschrijft de rechtbank niet. De brief van 19 december 2008 (de REK-check) behelst weliswaar dat het onderhavige individueel ambtsbericht qua inhoud en qua procedure zorgvuldig tot stand is gekomen en inhoudelijk inzichtelijk is. Echter, anders dan verweerder ter zitting heeft gesteld, wordt met de uitspraak van deze rechtbank van 21 juni 2010 deze REK-check niet bevestigd, nu in die uitspraak slechts is geoordeeld dat beperkte kennisneming van de onderliggende stukken gerechtvaardigd is. De rechtbank stelt vast dat bij het uitvoeren van de REK-check het onderliggende bericht van 8 augustus (jaartal onbekend) niet beschikbaar was. Aan deze omstandigheid kan derhalve wat betreft de zorgvuldigheid van het individueel ambtsbericht geen doorslaggevende waarde worden gehecht.

De rechtbank is van oordeel dat het bericht van 8 augustus (jaartal onbekend) in de kern een begin vormt van het antwoord op de vraag of eiser bij terugkeer een risico als bedoeld in artikel 3 van het EVRM zal lopen. Het bericht verwijst naar een antwoord dat thans niet toetsbaar is. Het standpunt van verweerder dat het ontbreken van het bericht van 8 augustus (jaartal onbekend) niet afdoet aan de conclusie van het individueel ambtsbericht gelet op de REK-check van 19 december 2008 gevoegd bij de uitspraak van deze rechtbank van 21 juni 2010 (AWB 09/46122), onderschrijft de rechtbank niet. De brief van 19 december 2008 (de REK-check) behelst weliswaar dat het onderhavige individueel ambtsbericht qua inhoud en qua procedure zorgvuldig tot stand is gekomen en inhoudelijk inzichtelijk is. Echter, anders dan verweerder ter zitting heeft gesteld, wordt met de uitspraak van deze rechtbank van 21 juni 2010 deze REK-check niet bevestigd, nu in die uitspraak slechts is geoordeeld dat beperkte kennisneming van de onderliggende stukken gerechtvaardigd is. De rechtbank stelt vast dat bij het uitvoeren van de REK-check het onderliggende bericht van 8 augustus (jaartal onbekend) niet beschikbaar was. Aan deze omstandigheid kan derhalve wat betreft de zorgvuldigheid van het individueel ambtsbericht geen doorslaggevende waarde worden gehecht."

Toelichting op de tweede grief

- 3.4. De Minister is van mening dat al hetgeen de rechtbank in rechtsoverweging 2.9. ten aanzien van het bericht van 8 augustus (datum onbekend) heeft geoordeeld niet juist kan worden geacht, nu er zich in het dossier van het Ministerie van Buitenlandse Zaken geen bericht van 8 augustus bevindt omdat dit bericht niet bestaat. In het e-mailbericht van 24 november 2008 van Tbilisi aan Buiza/DPV staat: "Antwoord 8 in het bericht van 8 augustus luidt als volgt". Deze datum moet 15 augustus zijn en niet 8 augustus (de 8 is abusievelijk herhaald). Deze vergissing is nogmaals gemaakt in het e-mailbericht van 26 november en in het bericht van 28 november. Er bestaat derhalve geen document met als datum 8 augustus. Hoewel de verschrijving helaas verwarring heeft gewekt, merkt de Minister op dat de rechtbank uit het feit dat in het e-mail bericht van 24 augustus de exacte alinea (te weten: antwoord 8) uit het bericht van 15 augustus is herhaald, had kunnen afleiden dat de verwijzing in het bericht van 24 augustus naar een bericht van 8 augustus - welk bericht zich bovendien niet in het dossier bevond - op een kennelijke verschrijving berustte. De conclusie van de rechtbank dat de Minister nader onderzoek had moeten doen en dat de Minister bij zijn besluitvorming niet de noodzakelijke zorgvuldigheid heeft betracht blijkt derhalve niet juist.

Grief 3

- 3.5. Ten onrechte oordeelt de rechtbank te 's-Gravenhage in rechtsoverweging 2.10. op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

" 2.10 In het individueel ambtsbericht van 8 december 2008 is neergelegd dat elser bij de grenspolitie zou zijn ontslagen ten gevolge van een reorganisatie. Uit de niet ongeloofwaardig bevonden verklaringen van elser, welke met documenten zijn gestaafd, blijkt dat elser tot aan zijn vertrek uit Georgië cursussen heeft gevolgd en op het punt stond promotie te krijgen. Nu de tegenstrijdigheid tussen een ontslag wegens reorganisatie en een op handen zijnde promotie een essentieel onderdeel vormt in de beoordeling van het relaas van elser, is de rechtbank van oordeel dat verweerder ten onrechte niet door de Minister van Buitenlandse Zaken heeft laten onderzoeken of elser, zoals hij in zijn gehoren heeft verklaard, binnen afzienbare termijn een promotie zou krijgen. Op pagina 6 van het nader gehoor van 1 juni 2007 heeft elser verklaard: "Ze lieten me documenten inleveren voor een cursus in Hongarije. In juli zou ik onderkolonel moeten worden, maar dat werd opgehouden. Mij werd verteld dat ik die rang kreeg, wanneer men dat nodig achtte. ... Hij zei dat ik weer over de grens moest brengen. Het zou de laatste keer zijn. Op zijn afstel lag het voorstel tot het geven van de volgende rang. Over een week zou ik onderkolonel worden. "

Toelichting op de derde grief

- 3.6. De Minister stelt zich op het standpunt dat er geen aanleiding bestond om het Ministerie van Buitenlandse Zaken nader onderzoek te laten doen naar hetgeen verweerder heeft verklaard tijdens het nader gehoor. De Minister acht hierbij van belang dat het Ministerie van Buitenlandse Zaken bij het verzoek om een individueel ambtsbericht uit te brengen een afschrift heeft ontvangen van de gehoren en onderzoek door het Ministerie van Buitenlandse Zaken reeds heeft uitgewezen dat hij ontslagen is vanwege een reorganisatie. Bovendien is de kern van het relaas van verweerder dat hij gezocht stelt te worden door SOD en dat men hem zou hebben willen laten opdraaien voor een niet door hem gepleegd strafbaar feit. Uit het individueel ambtsbericht is gebleken dat verweerder niet gezocht wordt.

Grief 4

- 3.7. Ten onrechte oordeelt de rechtbank te 's-Gravenhage in rechtsoverweging 2.11. op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

" 2.11. Al hetgeen hiervoor is overwogen, tezamen en in onderling verband bezien, noopt de rechtbank, in het licht van de ernst van het risico van een behandeling in strijd met 3 van het EVRM en het onomkeerbare karakter van dat risico - hetgeen op partijen bij het EVRM de rechtsplicht legt om dat risico aan een "independent and rigorous scrutiny" te onderwerpen als bedoeld in het arrest van het EHRM in de zaak Jabari, 11 januari 2000 (LJN AG9144) - tot de vaststelling dat het onderzoek van verweerder, daargelaten hetgeen in 2.9 is overwogen met betrekking tot het individueel ambtsbericht, niet zorgvuldig is geweest. Onverlet dit deskundigenbericht heeft verweerder zich derhalve in het bestreden besluit ten onrechte op het standpunt gesteld dat de vrees van eiser bij terugkeer niet geloofwaardig is.

Toelichting op de vierde grief

- 3.8. De rechtbank komt gelet op hetgeen door de Minister in de toelichting op de grieven hiervoor is aangevoerd ten onrechte tot de conclusie dat het onderzoek onzorgvuldig is.

Grief 5

- 3.9. Ten onrechte oordeelt de rechtbank te 's-Gravenhage in rechtsoverweging 2.12. op pagina 4 van de bestreden uitspraak

" 2.12 Tot slot is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in het bestreden besluit ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat voor zover eiser vreest voor corrupte individuen van het SOD of voor de drugsmafia; hij de bescherming kan inroepen van de Georgische autoriteiten. De rechtbank acht voor dit oordeel het volgende van belang. Eiser heeft in zijn zienswijze van 3 november 2009 gewezen op het Country reports on Human Right Practices van het U.S. State Department van 2007. In dit rapport wordt een voorbeeld gegeven van een situatie die zlet op een overheidsorgaan waarin zich een leidinggevende lijkt te bevinden die uitsluitend is benoemd vanwege de positie van zijn vader. Door deze zelfde overheid is het niet mogelijk om te erkennen dat binnen het eigen apparaat zaken spelen die het dagelijks niet kunnen velen. De rechtbank overweegt dat gezien de aard van het verbaas van eiser, waarin het departement voor speciale operaties een cruciale rol speelt, in het onderhavige geval geen grond bestaat voor het standpunt van verweerder dat eiser de bescherming van de autoriteiten kan inroepen. De rechtbank zlet zich in dit oordeel gesteund door de, door verweerder niet ongeloofwaardig bevonden, verklaringen van eiser terzake. Daaruit blijkt naar het oordeel van de rechtbank genoegzaam dat elers poging om bescherming in te roepen bij een hogere instantie zinloos is geweest en slechts meer gevaar heeft opgeleverd. De personen en functies waarover eiser heeft verklaard blijken volgens het individueel ambtsbericht juist. De rechtbank ctoert in dit verband uit het nader gehoor van 1 juni 2007 (pagina 4, 5 en 6):

"Ik heb met meneer Lobjanidze gebeld, de baas van de operatie en recherche afdeling. Ik heb gezegd dat iemand die mij gevraagd was over de grens te brengen, door een informant was herkend als drugskoerier. Ik wilde hem controleren. Lobjanidze heeft gezegd dat hij de volgende ochtend naar het werk zou komen en het zou uitzoeken. Ik moest zelf niets ondernemen. Ik ben weggegaan van de markt. In de ochtend, rond 09:00 uur, is Lobjanidze gekomen. Hij heeft tegen me gezegd dat hij mijn informatie had gecheckt en dat het niet klopte...

Op 20 april ging ik naar mijn werk. Lobjanidze had me opgeroepen. Hij vroeg me naar neutraal gebied te gaan en Hamlet over de grens naar Georgië te brengen. Ik heb geweigerd. Pas wanneer ik zijn documenten had kunnen controleren, wilde ik hem het land binnenlaten. Anders niet. Toen ik met

praatte, was daar een onbekende bij. Lobjanidze begon tegen mij te schreeuwen, of ik zijn bevel soms niet wilde opvolgen. Ik zei tegen hem dat als zijn schoonvader niet degene was die hij was, dat hij dan niet eens officier was geworden. Toen ik dat zei werd hij helemaal gek. ... Na een uur werd ik weer opgeroepen door de opperluitenant. Hij was gekalmeerd. Ik mocht weggaan. Toen ik zijn kamer verliet, werd ik mobiel gebeld door mijn moeder. "Ze vertelde dat er een collega bij haar zat te wachten. De persoon die daar zat heeft met me gesproken. ... Met andere woorden, ik moest de grens overbrengen. Mijn moeder was dus gegijzeld.

... Ik ging terug naar het departement en heb een memo geschreven aan (de plaatsvervanger van de Minister van Binnenlandse Zaken en hoofd van het departement grensbewaking). Ik heb het probleem uitgelegd en gevraagd het uit te zoeken, mij een andere werkplek te geven of me te ontslaan. Ik heb de memo op het secretariaat van achtergelaten. Toen ik de volgende dag, 22 april, weer naar mijn werk kwam, heeft me opgeroepen en me de memo voorgehouden, terwijl hij me vroeg of ik soms niet begreep in welk land ik woonde..."

Toelichting op grief 5

- 3.10. Blijkens vaste jurisprudentie van Uw Afdeling dient bij beantwoording van de vraag of een vreemdeling in het land van herkomst bescherming kan krijgen eerst onderzocht te worden of in het desbetreffende land in het algemeen bescherming wordt geboden. Daarbij wordt informatie over de algemene situatie in een land van herkomst, in het bijzonder uit ambtsberichten van de Minister van Buitenlandse Zaken en rapporten van internationale organisaties betrokken. Nadat die vraag bevestigend is beantwoord kan aan de orde komen de vraag of de vreemdeling aannemelijk heeft gemaakt dat het vragen van bescherming voor hem gevaarlijk dan wel bij voorbaat zinloos moet worden geacht.

Zie:

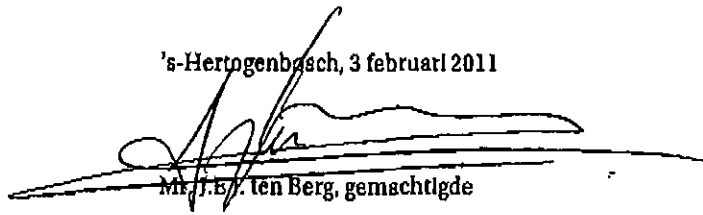
- AbRS 5 augustus 2008, 200708107/1, LJN BD9606;
- AbRS 12 februari 2010, 200909235/1, LJN BL4567.

- 3.11. De Minister stelt zich op het standpunt dat volgens het algemeen ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van december 2009 het politieapparaat in Georgië na november 2003 is hervormd en dat de corruptie binnen de politie vrijwel is verdwenen. Burgers met klachten kunnen volgens dit algemene ambtsbericht terecht bij de hiervoor bestemde meldpunten. De rechtbank heeft derhalve miskend dat van verweerder verwacht had mogen worden dat hij de bescherming van de politie inroept. Gebleken is weliswaar dat zijnde de baas van de operatie en recherche afdeling, corrupt was, maar niet is aannemelijk dat dit voor het gehele politieapparaat in Georgië zou gelden. Verweerder heeft bovendien niet aannemelijk gemaakt dat het hoofd van de SOD eveneens bij drugsmokkel betrokken was.
- 3.12. Anders dan de rechtbank overweegt, is de aanvraag derhalve terecht en op goede gronden afgewezen.
- 3.13. Gegrondverklaring van bovenstaande grieven tast tevens de geldigheid van rechtsoverwegingen 2.13 en 2.14 van de bestreden uitspraak aan. Het hoger beroep van de Minister strekt zich derhalve ook over die grieven uit.

4. Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 29 september 2010 ingestelde beroep.

's-Hertogenbosch, 3 februari 2011

Mr. J.B. ten Berg, gemachtigde

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 118, 5101 AC Den Bosch
telefoon 073 - 888 3020
telefax 073- 888 3086